

KOKOELMAPOLIITTINEN OHJELMA

TEKNIKANMUSEO 2019

Päivitetty 6/2021

TEKNIKAN
MUSEO

Sisällys

1.	JOHDANTO.....	4
1.1.	LÄHTÖKOHDAT JA KOKOELMIEN KARTUNTA 1970-LUVULTA 2000-LUVULLE.	4
1.2.	MIKSI TEKNIIKAN JA TEOLLISUUDEN ALOJEN KOKOELMATYÖTÄ TEHDÄÄN?.	7
2.	TEKNIIKAN MUSEON KOKOELMAT JA KOKOELMAHALLINTA	8
2.1.	ESINEKOKOELMAT	9
2.2.	KUVAKOKOELMAT, KIRJASTO JA ARKISTO	11
2.3.	KOKOELMAHALLINTAJÄRJESTELMÄ JA JULKISET KOKOELMAPORTAALIT	12
2.4.	KOKOELMIEN KÄYTTÖ JA PALVELUT	13
	LAINAT: TEKNIIKAN MUSEO LAINAN ANTAJANA	13
	LAINAT: TEKNIIKAN MUSEO LAINAN VASTAANOTTAJANA	14
	KUVAMYynti.....	14
	ESINEKUVAUSLUVAT	15
	ARKISTO- JA KIRJASTO	15
3.	TEKNIIKAN MUSEON KOKOELMATYÖ.....	15
3.1.	KOKOELMIEN KARTUTTAMISEN PERUSTEET JA REALITEETIT	15
3.2.	LAHJOITUKSET	17
	YHTEYDENOTTO JA LAHJOITUSTARJOUS	17
	ARVIOINTI.....	17
	PÄÄTÖKSENTEKO	18
	KULJETUS JA VASTAANOTTO	19
	LUETTELOINTI	19
	SUOJAUS JA SIIRTO SÄILYTYSTILAAN.....	19
3.3.	TEKNIIKAN MUSEON KOKOELMA-, MATERIAALI- JA REKVISIITTALUOKAT ...	19
	MUSEOKOKOELMAT	19
	OPETUSKOKOELMA.....	20
	REKVISIITTALUOKKA	20
	MATERIAALILUOKKA.....	20

3.4.	DIGITOINTISUUNNITELMA	21
3.5.	POISTOPOLITIIKKA	21
	POISTOPROSESSI	22
	POISTON ARVIOINTIKRITEERIT	23
	POISTOPROSESSIN ARVOLUOKITUS.....	23
	POISTOTAVAT	24
3.6.	ARVIOINTI JA MITTARIT	25
3.7.	KOKOELMATIIMI.....	26
	KOKOELMAPÄÄLLIKKÖ.....	26
	TUTKIJAT	26
	MUSEOMESTARI	26
	PROJEKTITUTKIJA(T).....	27
	PROJEKTIEEN KOKOELMATYÖNTEKIJÄ(T).....	27
4.	TOIMITILAT	28
4.1.	TYÖSKENTELEYTILAT.....	28
4.2.	ESINESÄILYTYSTILAT	28
4.3.	VALOKUVAKOKOELMIEN SÄILYTYS	29
4.4.	KIRJASTO- JA ARKISTOTILAT.....	29
5.	TEKNIIKAN MUSEON KOKOELMAPOLITIIKKA TULEVAISUUDESSA	30
	LIITE 1 KOKOELMAKARTAN JOHDANTO	1
	TEKNIIKAN MUSEON KOKOELMAKARTAN JOHDANTO	1
	LIITE 2 KOKOELMAKARTAN KOKOELMAJAKO JA KARTUNTA	3
	TEKNIIKAN MUSEON KOKOELMAKARTAN KOKOELMAJAKO JA KARTUNTATAVAT (2018)	3
	LIITE 3 TEKNIIKAN MUSEON KOKOELMAPALVELUHINNASTO 2019-	5

1. JOHDANTO

1.1. LÄHTÖKOHDAT JA KOKOELMIEN KARTUNTA 1970-LUVULTA 2000-LUVULLE

Tekniikan museo on yksi 17 valtakunnallisesta vastuumuseosta, jonka toimialaksi on määritelty Tekniikan ala, Suomen teollisuuden ja tekniikan alan osaaminen ja innovaatiot. Valtakunnallisen vastuumuseon on tarkoitus toimialallaan toteuttaa valtakunnallista museotoimintaa erikoisalallaan; kehittää ja edistää kulttuuriperintötyötä ja museoiden yhteistyötä erikoisalallaan; toimia erikoisalansa kulttuuriperinnön valtakunnallisena asiantuntijana; ylläpitää ja edistää erikoisalansa kansainvälisiä yhteyksiä ja edistää erikoisalansa kulttuuriperinnön tallentamista ja digitaalista saatavuutta.

Tekniikan museo tallentaa, tutkii, esittelee ja tulkitsee suomalaista teollisuuden, teknologian ja tekniikan alan aineellista ja aineetonta kulttuuriperintöä. Museon tavoitteena on ollut strategiakaudella 2018–2021 toimia menneisyyttä tallentavana, nykyhetkeä tulkitsevana ja tulevaisuutta luotaavana Suomen teollisuuden ja tekniikan alan areenana. Strategian painopisteitä ovat olleet museon taloudellisen pohjan vahvistaminen, brändin terävöittäminen ja teknologiaperintötietouden levittäminen. Kokoelmatyö on sisällynyt jokaiseen painopistealueeseen. Vuonna 2021 strategiatyö on käynnissä ja uusi strategiakausi alkaa 2022.

Tekniikan museota ylläpitää yksityinen Tekniikan museon säätiö, jonka taustajärjestöinä toimivat Helsingin, Espoon, Vantaan ja Kauniaisten kaupungit, Teknilliset yliopistot, Elinkeinoelämän keskusliitto EK, Metsäteollisuus ry, Kemianteollisuus ry, Rakennusteollisuus ry, Graafinen teollisuus ry, Teknologiateollisuus ry, Tekniikan Akateemisten Liitto TEK ry, Insinööriliitto IL ry, Driftingenjörnsförbundet i Finland r.f., Tekniska Föreningen i Finland r.f., Suomen Rakennusinsinöörien Liitto RIL, Museovirasto, Suomen Museoliitto ja Tekniikan historian seura ry.

Tekniikan museon säätiö perustettiin syksyllä 1969, mutta keskustelu teknillisten laitteiden ja koneiden tallentamisesta oli alkanut jo 1900-luvun alkupuolella. Suomen Teknillinen Museoyhdistys ja Suomen Messut pitivät yllä kokoelmia ja näyttelyä Messuhallissa yli 30 vuotta, aina vuoteen 1952 saakka. Kokoelmaa säilytettiin Teknillisen Korkeakoulun laboratoriorakennuksessa Hietalahdessa, kunnes TKK muutti Otaniemeen 1960-

luvun lopulla. Suomen Teknillisen Museoyhdistyksen kokoelma siirtyi Tekniikan museon säätiölle 1970-luvun alussa.

Tekniikan museolle järjestyi tilat Helsingin Kuninkaankartanonsaarella toimintansa lopettaneen kaupungin vesilaitoksen rakennuksista. Ensimmäiset näyttelytilat koostuivatkin sekä saaren länsirannan vesipumppuasemasta, höyryvoima-asehasta ja vanhasta myllystä että Kuninkaankartanonsaaren suurista suodatinhalleista, joita saneerattiin museon käyttöön 1970-luvulta lähtien.

Tekniikan museo toimi ensimmäiset kymmenen vuotta pääsääntöisesti harrastelijavoimin, mutta innokkaiden talkoolaisten ja toiminnanjohtajan lisäksi museossa toimi toisinaan myös tutkijoita kokoelma- ja näyttelytyössä. Museon tavoitteena oli alusta lähtien tallentaa ”Suomen teollista perinnettä” esineellisessä, kirjallisessa ja kuvallisessa muodossa. Ajatuksia ja perustamisen ideoita haettiin eurooppalaisista pitkän linjan tekniikan museoista, joista erityisiä kohteita olivat Tukholman, Prahan ja Münchenin tekniikan museot. Säätiön tarkoituksena oli perustaa mahdollisimman monipuolinen museo, jossa kaikki teollisuuden ja tekniikan alat olisivat olleet edustettuina. Museon päämääränä oli saavuttaa opetuksellinen näkökulma, jossa mennyttä ja nykyistä tekniikkaa lähestyttiin vertailevasti.

Museon näyttelytoiminta alkoi vuonna 1972. Näyttelyjen laajuus ja kirjo kuvasti museon luonnetta ja tehtävää tekniikan alan yleismuseona. Kokoelmia oli kartutettu huimalla vauhdilla ja volyyymilla, joten aiheet vaihtelivat voimantuotosta maanmittaukseen, rahapajan ja setelipainon toiminnasta autoihin ja palokalusteisiin sekä sokeriteollisuudesta sähköön ja viestintään.

Jälkikäteen katsottuna museon kokoelmat karttuivat sen ensimmäisen vuosikymmenen aikana sekä suunnitelmallisesti että summittaisesti. ”Älkää romuttako museotavaraa” -otsikolla vedottiin yleisöön lehtikirjoituksessa 1971, ja varsin pian museon näyttelyhallit olivatkin täynnä esineitä.

Julkisesti pyydettyjen lahjoitusten lisäksi museon kokoelmat karttuivat eri tekniikan ja teollisuuden alojen ympärille perustettujen toimikuntien työn tuloksena. Ensimmäisiä toimikuntia olivat muun muassa graafisen teollisuuden, maanmittaustekniikan, radio- ja elektroniikkatekniikan, sähkötekniikan, konepajatekniikan, LVI-tekniikan ja

vuoriteollisuuden alan toimikunnat. Nämä toimikunnat vastasivat myös museon ensimmäisistä näyttelykokonaisuuksista.

Toiminnan voidaan katsoa muuttuneen ammatilliseksi 1980-luvun alussa, jolloin museoon palkattiin museoalan koulutuksen saanut henkilöstö. Silloin käynnistyi muun muassa kokoelmien systemaattinen luetteloiminen. Vuonna 1987 määriteltiin lisäksi Museoviraston toimesta keruuvastuut. Määritelmän mukaan Tekniikan museon vastuualueisiin kuuluivat ammattikäsiyö, kaivostoiminta, rakentaminen ja teollisuus. Teollisuuden alaan lukeutuivat lähes kaikki teollinen tuotanto elintarvike- ja tekstiiliteollisuudesta metalliteollisuuteen ja niin kutsuttuun muuhun teollisuuteen, johon lukeutuivat esimerkiksi soittimien, korujen ja urheiluvälineiden tuotanto.

Kokoelmien kartuttamisen painopiste alkoi painottua alkuvaiheen, kaikkea keräävän kauden, jälkeen Suomen teollisen kehityksen kuluttajanäkökulmaksi. Suuren esineistön vastaanotto oli käynyt hankalaksi varastotilojen ahtauden takia, vaikkakin näyttelyiden tarpeisiin voitiin valikoida satunnaisesti myös teollisuuden objekteja. Merkittävä osa museon 2000-luvun alkuun mennessä kartutetuista kokoelmista kertookin tekniikasta ihmisten arjessa.

Museotoiminta on muuttunut huomattavasti sitten Tekniikan museon perustamispäivien, ja museossa on siirrytty objektimassojen keräämisestä tiedon tallentamiseen 2010-luvulta lähtien. Esineet ovat edelleen lähtökohta, mutta niitä lähestytään ilmiökeskeisesti, kriittisesti ja analyttisesti tavoitteena kokoelmien selkiyttäminen ja painopistealueiden hakeminen suomalaisen teollisuuden, tekniikan ja teknologian aloilta.

Museoiden valtakunnallisen tallennus- ja kokoelmayhteistyöverkosto TAKO:n toiminta on ollut keskeistä Tekniikan museon kokoelmatyössä sen perustamisesta (2009) lähtien. TAKO-verkoston toiminta on paitsi avannut kokoelmia keskusteluille ja kriittisellekin tarkastelulle, myös johtanut konkreettisiin kokoelmasiirtoihin, joilla varmistetaan teknologiaperinnön säilyminen juuri siinä museossa, jonka tallennusvastuuihin siirretty kokoelma kuuluu.

Oleellinen tekijä Tekniikan museon kokoelmatyön uuden ajattelutavan muovautumisessa oli myös laaja varastomuutto vuonna 2012. Muuton myötä tehtiin inventoinnin tuloksena kokoelmapoistoja ja varastotilan vähennyttyä alkoi prosessinmukaisten poistoprojektien suunnittelu. Enää ei säilytetä kaikkea mahdollista varmuuden vuoksi, vaan

kokonaisia kokoelmia tai niiden osia voidaan poistaa poistokriteerien mukaisesti ja erilaisin poistotavoin.

Kokoelmien passiivista kartuttamista on säädelty voimakkaasti 2010-luvulla. Aktiivinen kartunta tapahtuu pääasiassa nykydokumentoinnin menetelmin sekä yhteistyössä yritysten ja yhteisöjen kanssa. Yksityishenkilöiden lahjoituksia otetaan vastaan, mikäli kontekstietojen perusteella on todennettavissa lahjoituksen museoarvo suomalaisen tekniikan, teollisuuden tai tekniikan harrastaja – tai keksintötoiminnan näkökulmasta tai lahjoitus voidaan katsoa ajankohtaiseksi ja yhteiskunnallisesti merkittäväksi tekniikan alalla joko kuluttajien tai yritystoiminnan näkökulmasta ja lahjoitus täydentää ratkaisevalla tavalla jo olemassa olevia kokoelmia.

Nykydokumentoinnit sidotaan pääasiassa TAKO-verkoston poolitoiminnan organisoimisiin yhteistyöhankkeisiin ja mahdollisuuksien mukaan yhteisöjen, yritysten, yliopistojen ja oppilaitosten soveltuvien oppiaineiden kanssa yhteistyötä tehden. Tekniikan museo on aloittanut yhteiskehittämisen metodien tutkimisen ja soveltamistapojen tunnistamisen vuonna 2019.

Museo voi perustaa yhteistyössä yritysten ja muiden museon ulkopuolisten kokoelmanhaltijoiden kanssa alakokoelmia kokoelmanhallintajärjestelmäänsä. Alakokoelmien objektit eivät kuulu Tekniikan museon kokoelmiin, vaan kyseessä on yksi kokoelmapalvelun muoto. Objektit säilytetään alakokoelman omissa tiloissa yrityksessä tai yhteisössä. Alakokoelmat luetteloidaan museon asiantuntijoiden valvonnassa kokoelmahallintaohjelmaan, jonka kautta ne on mahdollista julkaista Finna-asiakasliittymässä.

Tekniikan museo kartoittaa jatkuvasti uusia mahdollisuuksia yritysyhteistyöhön ja nykydokumentointiin taustayhteisöjensä ja niiden jäsenyritysten parissa, sillä museon tavoitteena on sitouttaa suomalaiset yritykset oman teknologiaperintönsä tallentamiseen.

1.2. MIKSI TEKNIIKAN JA TEOLLISUUDEN ALOJEN KOKOELMATYÖTÄ TEHDÄÄN?

Tekniikan museo on alansa valtakunnallisena vastuumuseona asiantuntijaorganisaatio, jonka kokoelmatyötä tehdään suomalaisen teollisen kulttuuriperinnön tallentamiseksi museon yleisöjen käyttöön esimerkiksi näyttelyiden, palvelujen, viestinnän ja verkkoon

avattujen kokoelmien välityksellä sekä muita asiakaspalveluita kuten tutkimusta varten. Tekniikka ja teknologia lävistävät koko yhteiskunnan sen kaikilla tasoilla. Ilman teollisen kulttuuriperinnön tallentamista ja tutkimusta ei ole mahdollista tuntea menneisyyttä, ymmärtää nykyhetkeä eikä suunnata tulevaisuuteen. Teollisen kulttuuriperinnön tuntemus auttaa ymmärtämään yhteiskuntaa kokonaisuutena.

Kokoelmatyötä tehdään yleisöille niin yksilöille kuin erilaisille ryhmille. Kokoelmatoiminnan asiakkaita ovat ensisijaisesti tietoa etsivät ihmiset, jotka ottavat yhteyttä kysyäkseen asioita, tarkistaakseen tietoja ja toisaalta myös kertoakseen museolle tiedoistaan tekniikan ja teknologian alalta. Media ja tutkijat kuuluvat myös asiakkaisiin, jotka ovat suoraan yhteydessä Tekniikan museon kokoelma asiantuntijoihin. Tärkeitä asiakkaita ovat myös toiset museot, jotka lainaavat objekteja ja pyytävät konsultointeja, samoin taustayhteisöt ja sidostyhmät, joiden intresseissä on säilyttää oman alansa teollista kulttuuriperintöä.

Tekniikan museon kokoelmatyön ydin on sisäisten palvelujen tuottaminen oman museon toimijoille, elämys ja -oppimistiimille ja palvelutiimille. Näin ollen kokoelmapalvelujen asiakkaita ovat epäsuorasti kaikki Tekniikan museon asiakkaat, sillä kokoelmat ovat kaiken museotoiminnan kulmakivi. Ilman kokoelmatietoa ei synny näyttelyjä eikä näyttelyyn liittyviä palveluja.

2. TEKNIIKAN MUSEON KOKOELMAT JA KOKOELMAHALLINTA

Tekniikan museon kokoelmatoimintaa ohjaavat Tekniikan museon säätiön säännöt, jostösääntö, toiminta-ajatus, arvot, visio ja strategia, valtakunnallinen museoiden tallennustyönjako TAKO-verkostossa, tehtävät valtakunnallisena vastuumuseona sekä ICOMin laatimat museotyön eettiset säännöt.

Tekniikan museon kokoelmat esittelevät tekniikan alan ja teollisen tuotannon historiaa ja nykypäivää Suomessa. Kokoelmat muodostuvat useista temaattisista ryhmistä. Kokoelmien ryhmittely päivitettiin vuonna 2018 kokoelmakartan muotoon, jolloin erilliskokoelmien jako päivitettiin vastaamaan aiempaa paremmin kokoelmien tunnettua sisältöä vastaavaksi. Lähtökohtana käytettiin museon varhaisvaiheiden mukaista jakoa museotoimikuntiin ja 1990-lvulla laadittua luokituslistaa. Osa luokituslistan pääluokista

yhdistettiin ja osa jaettiin erillisiksi kokonaisuuksiksi. Myös uusia kokoelmia nimettiin. Kokoelmajako on laadittu esinekokoelmat lähtökohtana, mutta listatut kokoelmat voivat sisältää myös muita aineistoja, kuten kuva- ja arkistoeriä.

Kokoelmakartan kokoelmajako on jaettu neljään ryhmään ja vuonna 2021 siihen kuuluu:

- A) Henkilö-, yhdistys- ja yrityskokoelmat (8 kpl)
- B) Kokoelmat aihealueittain (25 kpl)
- C) Muut luokat (6kpl)
- D) Ulkopuoliset alakokoelmat (2 kpl)

Kokoelmakartta on päivitettävä työkalu, jonka avulla saa yleiskatsauksen kokoelmien sisältöön ja painopisteisiin. Kokoelmakartan mukainen kokoelmajako otettiin käyttöön myös kokoelmahallintajärjestelmässä ja sitä käytetään työvälineenä muun muassa perehdytyksessä ja hankesuunnittelussa. Liitteenä on kokoelmakartan johdanto (LIITE1) ja kokoelmakartan kokoelmajako ja kartuntatavat (LIITE2).

Kokoelmakartan kokoelmakuvailujen julkiset versiot ovat saatavilla valtakunnallisen TAKO tallennus- ja kokoelmayhteistyöverkoston yhteisessä [kokoelmakarttapalvelussa](#). Lisäksi kokoelmakartasta on sisäiseen perehdytykseen tuotettu laajempi versio, joka sisältää lisäksi muun muassa kokoelmatilojen sijoituskartat.

Tekniikan museon museo-objekti on tallentamisen, tutkimisen, säilyttämisen, kokoelmahallinnan ja museokäytön (kokoelmatyö, näyttelyt, palvelut, viestintä) kohteena oleva teollisuuden, tekniikan ja teknologian kulttuurihistorian materiaallinen ja immateriaalinen ilmaus, joka on osa teollista aineellista tai aineetonta kulttuuriperintöä ja jonka välityksellä voidaan tehdä tulkintoja teknologiaperinnöstä.

2.1. ESINEKOKOELMAT

Museon esinekokoelmassa oli vuoden 2020 päättyessä 18735 objektia, joista oli digitoitu 7248 objektia (38,7 %) ja julkaistu Finnassa 1819 objektia (9,7 %). Esinekokoelma koostuu sekä eri teollisuuden aloilta olevista esineistä että yksityisten henkilöiden työssä ja vapaa-ajalla käyttämistä teknisistä laitteista ja koneista.

Kokoelmien vanhimmat esineet ovat 1800-luvun loppupuolelta, mutta pääpaino on erityisesti 1950- ja 1960-lukujen esineistössä. Myös 1920- ja 1930-luvun esineistö on hyvin edustettuna. 2000-luvun esineistöä on kartutettu toistaiseksi melko sattumanvaraisesti yksittäisten lahjoitusten ja nykydokumentointien myötä.

Tekniikan museon esinekokoelman helmi on keksijä E.M.C. Tigerstedtin kokoelma, jossa on noin 350 esinettä hänen keksijän uraltaan ja yksityiselämänsä piiristä. Tigerstedtiä kiinnosti 1900-luvun alussa pitkän kantaman kuva- ja äänilyhteyden luominen sekä sähkön hyödyntäminen monimuotoisesti. Hän kehitti niin sanotun sähköisen silmän, joka tosin ei koskaan päätenyt tuotantoon. Jälkiviisaasti voidaan todeta, että sähköisessä silmässä oli sama ajatus kuin 2000-luvun mobiiliviestinnän välineissä.

Nuorin tärkeimmistä kokoelmista on Fiskarsin suunnittelija Olavi Lindénin kokoelma, joka sisältää 270 kappaletta puutarhavälineiden ja saksien prototyyppejä, osia, aihioita, malleja ja muotteja sekä valmiita esineitä. Osa malleista on päätenyt tuotantoon, osa on kokeiluja, minkä vuoksi kokoelma on osittain mallisuojan alainen.

Muita merkittäviä kokoelmia ovat noin 200 esineen kokoelma professori Gunnar Anderssonin lahjoittamia konetekniikan, puhelintekniikan ja sähkötekniikan koneita ja kojeita, sekä konttoritekniikan kokoelma, joka pohjautuu Konttorikoneliikkeiden yhdistys ry:n 350 konttorikoneen lahjoitukseen. Joukossa on niin harvinaisuuksia kuin uniikkeja laitteita.

Uusia kokoelmia Kokoelmakartassa ovat esimerkiksi Innovaatiot, ilmiöt ja toimijat -kokoelma ja Robottiikka ja automaatio. Innovaatio-kokoelmaan on siirretty kuuluvaksi osa jo aiemmin kokoelmissa olleita objekteja, jotka sopivat tematiikkaan sekä tuoreempia lahjoituksia kuten ICare silmänpainemittarin ja Beat2Phone -aihiot ja prototyypit sekä Sävelkellon kokeilukiekot. Innovaatiolla viitataan kaupallisesti hyödynnettävään keksintöön tai merkittävään uudistukseen, mutta kokoelmassa tallennus kohdistuu lopputuotteiden lisäksi kehitysvaiheisiin ja myös epäonnistumiset ovat kiinnostavia. Toimijalla voidaan tarkoittaa yritystä, oppilaitosta, yhteisöä tai ryhmää, mutta myös yksilöä keksijänä, käyttäjänä tai kokijana. Kokoelman perustamisen aikaan maailmalla puhuttavia ja museon tallennusalueita koskettavia globaaleja ilmiöitä olivat mm. IoT, kiertotalous, start up -yritykset, digitalisaatio, terveysteknologia ja ilmastonmuutos. Museon näkökulmasta tallennuksessa on keskeistä löytää linkki globaalin, valtakunnallisen ja paikallisen välillä.

Robottiikka ja automaatio -kokoelmassa robotiikka on määritelty kuuluvaksi sekä teollisuusautomaatioon että palveluksi tai ilmiöksi, kuten tekoäly. Prosessiteollisuuden näkökulmasta kokoelmalla on rajapinnat sekä museon teollisuudenaloittain järjestettyihin kokoelmiin että tietotekniikkaan. Kokoelmaan kuuluu Suomessa kehitetty Damatic-järjestelmä, jota on hyödynnetty puunjalostusteollisuudessa 1970-luvulta lähtien, Nokian NS-16 käsivärsirobotti 1980-luvulta ja TKK:n automaatiotekniikan laboratoriossa vuosina 1998–2006 kehitetty WorkPartner-palvelurobotti, jota on käytetty etenkin tutkimustoiminnan koealustana. Kokoelmaa kartutetaan aktiivisesti etenkin dokumentoimalla ja nykydokumentoimalla.

2.2. KUVAKOKOELMAT, KIRJASTO JA ARKISTO

Esinekokoelmien lisäksi Tekniikan museolla on laaja, arviolta noin 55 000 kuvaa tai negatiivia käsittävä valokuvakokoelma, jonka digitointi on aloitettu vuonna 2010. Vuoden 2020 lopussa kuvakokoelmasta oli digitoitu 7894 objektia (14,2 %) ja julkaistu Finna -palveluissa 3783 objektia (6,8 %).

Kuvakokoelmien tärkeimmät kokonaisuudet ovat Strömbergin kuvalahjoitus, jossa on noin 20 000 kappaletta ja Eric Tigerstedtin noin 1 000 kuvaa kattava valokuvakokoelma keksijän arjesta ja juhlasta Suomessa ja ulkomailla. Muita keskeisiä kokoelmia ovat muun muassa Suomen sähkölaitosyhdistyksen noin 700 kuvan kokoelma, Elisa Oy:n noin 1000 kuvan kokoelma, viestinnän alaan liittyvät kuvat (esimerkiksi TES-vision teknillisen osaston kuvia 225 kappaletta) ja LVI-tekniikan kuvia noin 1 700 kuvaa Oy Vesi Hydro Ab:ltä. Lisäksi kokoelmissa on kuvat lähes jokaisesta Suomen vesitornista, yhteensä 350 kuvaa.

Museon kokoelmiin kuuluu arviolta noin 50 000 niteen kirjasto, joka sisältää pääsääntöisesti teollisuushistorioita, hakuteoksia sekä tekniikan alan tutkimus- ja oppikirja-aineistoja. Kokoelmat sisältävät myös aikakausjulkaisuja pitkinä aikasarjoina, erikoisuutena saksalaiset alan aikakausjulkaisut maailmansotia edeltävältä ajalta. Kirjakokoelmista 17174 kappaletta oli kirjattu vuoden 2020 lopussa kokoelmahallintajärjestelmään.

Museon arkistokokonaisuuksien inventointi on aloitettu vuonna 2011 ja kokoelmahallintajärjestelmään inventoituja kokonaisuuksia oli vuoden 2020 lopussa 94 kpl.

Arkistokokoelma käsittää aineistoja 1900-luvun alkupuolelta 1950–1960-luvulle asti erilaisista esitteistä tuoteluetteluihin, tuotteiden teknisiä piirroksia sekä yritys- ja henkilöarkistoja.

2.3. KOKOELMAHALLINTAJÄRJESTELMÄ JA JULKISET KOKOELMAPORTAALIT

Tekniikan museon kokoelmien tallentaminen ja dokumentoiminen tapahtuu ICOMin eettisten sääntöjen ja Suomen museolain ja museoasetuksen mukaisesti.

Museolla on vuonna 2021 käytössä E-kuva kokoelmanhallintajärjestelmä, jonka konversio saman ohjelmatoimittajan (Userix Oy) tarjoamaan Collecte- kokoelmahallintajärjestelmään on käynnissä. Collecten käyttöön siirrytään vuonna 2022. Nykyinen kokoelmahallintajärjestelmä E-kuva on ollut käytössä vuodesta 2010 lähtien ja sen taustalla on seitsemän museon ja kahden arkiston muodostama Akseli-konsortio. Akseli-konsortioon kuuluvat vuonna 2021 Työväenmuseo Werstas, Tekniikan museo, Helsingin yliopistomuseo, Suomen siirtolaisuusmuseo, Päivälehdien museo, Kultamuseo, Lastentarhamuseo (vuodesta 2019), Työväen Arkisto ja Kansan Arkisto. Kokoelmahallinnan kenttärakenne on kaikille ohjelmaa käyttäville Akseli-konsortion jäsenille yhteinen ja myös siirtymä Collecte -kokoelmahallintajärjestelmään toteutetaan saman konsortion yhteistyönä. E-Kuvan ja Collecten kehittämisen tavoitteina ovat olleet luetteloinnin nopeus, helppokäyttöisyys ja monipuolisuus. Ohjelma on asennettu Tampereella sijaitsevalle palvelimelle ja sitä käytetään verkkoselaimella. Samalla järjestelmällä pystytään hoitamaan niin esine-, kuva-, kirjasto- kuin arkistokokoelmaan liittyvät tarpeet. Ohjelmistoja voidaan avata myös sidosryhmien ja ei-ammattilisten museoiden käyttöön, jolloin myös niiden kokoelmatietoja voidaan ylläpitää keskitetysti samassa järjestelmässä.

Kokoelmahallintajärjestelmässä on rajapinta Kansalliskirjaston ylläpitämän Finna.fi -käyttöliittymän kanssa. Akseli-konsortio oli mukana Finnan käyttöönoton toisessa aallossa, jossa avattiin Finnan museoiden yhteinen näkymä lokakuussa 2013. Lisäksi konsortioilla on toistaiseksi käytössä oma julkinen verkkoportaali Arjenhistoria.fi, joka avattiin vuonna 2011. Kaikki kokoelmista kiinnostuneet pääsevät tutustumaan konsortiojäsenten julkaisemaan materiaaliin: esineisiin, kuviin ja kirjastokokoelmiin Finnassa ja Arjenhistoria.fi:ssä.

Asiasanoituksessa käytetään ensisijaisesti Yleistä suomalaista ontologiaa, ja ohjelmistossa asiasanat poimitaan suoraan kansallisesta sanasto- ja ontologiapalvelusta, Kansalliskirjaston Fintosta.

2.4. KOKOELMIEN KÄYTTÖ JA PALVELUT

Tekniikan museon kokoelmia (esineitä, kuvia ja arkistoaineistoa ja kirjastoa) käytetään museon asiantuntijatehtävissä, tutkimuksessa, kokoelmatyössä, näyttelyobjekteina ja materiaalina näyttely- ja palvelutuotannossa. Tekniikan museon kokoelmatyön asiantuntijatakkoolaiset osallistuvat asiantuntijuksiensa mukaisesti kokoelmatyöhön kokoelmahenkilökunnan ohjauksessa ja valvonnassa. Museo aloitti yhteiskehittämisen metodien kartoittamisen ja soveltamisen osana Osaamisen kehittäminen -hankettaan keväällä 2019. Yhteiskehittäminen kuuluu myös kokoelmatyöhön.

LAINAT: TEKNIIKAN MUSEO LAINAN ANTAJANA

Tässä on kuvattu pääpiirteissään periaatteet, jotka koskevat esinekokoelmiin kohdistuvia lainoja, joissa Tekniikan museon on lainan antajana. Tekniikan museon kirjaston, kuva-arkiston ja arkiston materiaalia ei lainata poikkeustapauksia lukuun ottamatta.

- Tekniikan museon kokoelmaesineitä lainataan muiden ammatillisesti hoidettujen museoiden käyttöön. Jokainen lainatapaus käsitellään erikseen ja se perustuu kahdenväliseen kirjalliseen sopimukseen, jossa määritellään lainaesineen käyttötarkoitus. Lainan vastaanottaja vakuuttaa aina lainaamansa objektit.
- Ei-museoammatillisille museoille ja esimerkiksi taustayhteisöille museoesineitä voidaan lainata tapauskohtaisesti harkiten. Tekniikan museo lainaa kokoelmaesineitään museokentän ulkopuolisille toimijoille vain poikkeustapauksissa, näyttelytilan olosuhteet ja turvallisuus huomioon ottaen. Tällöin vastaanottaja perehdytetään museoesineiden käsittelyyn.
- Museoesineitä ei lainata toimijoille, jotka eivät käsittele museoesineitä sen statuksen mukaisesti (esimerkiksi elokuvarekvisiittakäyttö tai esittelytilaisuudet). Rekvisiittakäyttöön voidaan sopimuksen mukaan lainata esineitä opetuskokoelmasta, jota hallinnoi museon yleisötyöstä vastaava tiimi.
- Lainaprosessissa lainapyynnöt toimitetaan kokoelmapäällikölle. Mikäli lainapyyntö hyväksytään, tehdään lainasopimus ja sovitaan vakuutuksista. Sopimuksissa sovitaan myös mahdollisista kuljetuskustannuksista. Lainaesineet valmistellaan ja siirretään yhdessä sovitun aikataulun mukaisesti. Mikäli lainan aikana tai

palauttamisen yhteydessä todetaan puutteita tai vaurioita, lainan vastaanottajan on oltava välittömästi yhteydessä Tekniikan museon kokoelmapäällikköön.

- Lainan vastaanottajan on taattava museoesineelle riittävä turvallisuus ja olosuhteet. Arvio olosuhteiden sopivuudesta tehdään tapauskohtaisesti lainapyyynnön käsittelyn yhteydessä lainan saajan kanssa lainattava esine huomioon ottaen.
- Lainan vastaanottaja vastaa kuljetuksesta ja mahdollisista muista lainaan liittyvistä kuluista. Pääsääntöisesti lainasta ei veloiteta, mutta lainan valmistelun edellyttäessä huomattavaa työpanosta, voidaan työstä laskuttaa lainan vastaanottajan kanssa neuvoteltavan sopimuksen mukaisesti.

LAINAT: TEKNIIKAN MUSEO LAINAN VASTAANOTTAJANA

Tässä on kuvattu pääpiirteissään periaatteet, jotka koskevat lainoja, joissa Tekniikan museo on lainan vastaanottajana. Lainan antaja voi olla museo tai muu taho, kuten yritys, yhdistys tai yksityinen henkilö. Koska yleisin syy lainaan on näyttely, lainaprosessi on kytköksissä Tekniikan museon näyttelyprosessiin.

- Tekniikan museo tekee kaikista lainoistaan lainasopimuksen
- Lainaprosessia voidaan noudattaa kevennettynä, mikäli lainan antajana on muu kuin museo ja lainattava esineistö ei ole museaalista (esim. voidaan arvioida tapauskohtaisesti kuntotarkastusten tarve tai tarvittava suojauksen taso näyttelyssä).
- Tekniikan museolla on mahdollisuus tarjota lainaksi saamilleen objekteille vastavanlaiset olosuhteet, käsittely ja turvallisuus kuin omille kokoelmaobjekteilleen kokoelma- ja näyttelytiloissaan.
- Tekniikan museon lainaksi saamat esineet vakuutetaan lainan ja kuljetuksen ajaksi.
- Tekniikan museo sopii kuljetusjärjestelyistä tapauskohtaisesti lainan antajan kanssa. Vastuu lainaan saatavien esineiden kuljetuksista on Tekniikan museolla, ellei muutoin sovita.
- Mikäli lainan aikana tai sen palauttamisen yhteydessä todetaan puutteita tai vaurioita, kokoelmapäällikkö on yhteydessä lainan antajaan.

KUVAMYynti

Arjenhistoria.fi -kuvatilauksen ja Finnan kautta voi tilata digitoituja kuvia Tekniikan museon kuva- ja esinekokoelmista. Kuvan hinta määräytyy kuvan käyttötarkoituksen

mukaan. (Liite 3: Tekniikan museon kokoelmapalveluhinnasto). Kuvia julkaistaessa on mainittava kuvalähteenä Tekniikan museo ja kuvaajan nimi, mikäli se on tiedossa.

ESINEKUVAUSLUVAT

Kuvauksesta tehdään kirjallinen sopimus, jossa määritellään kuvauskohteet, kuvien tai videon käyttökohde ja kuvausluvan hinta. Hinta määräytyy käyttökohteen ja asiantuntijatyön tuntiperusteisen veloituksen perusteella. (Liite 3: Tekniikan museon kokoelmapalveluhinnasto). Kuvausluvat museon tiloihin sovitaan palvelutiimin kanssa.

ARKISTO- JA KIRJASTO

Arkistodokumentteja ja kirjaston kirjoja voi lukea Tekniikan museon tiloissa. Vierailuaika tulee sopia hyvissä ajoin etukäteen kokoelmapäällikön kanssa. Kirjoja ja dokumentteja ei lainata Tekniikan museon ulkopuolelle.

3. TEKNIIKAN MUSEON KOKOELMATYÖ

3.1. KOKOELMIEN KARTUTTAMISEN PERUSTEET JA REALITEETIT

Valtakunnalliset vastuumuseot saavat korotettua valtionosuutta ja niillä on oltava suunnitelma valtakunnallisen toiminnan tavoitteista, joka määrittää myös kokoelmatoimintaa. Tekniikan museon toimialaksi on valtakunnallisena vastuumuseona määritelty: Tekniikan ala, Suomen teollisuuden ja tekniikan alan osaaminen ja innovaatiot. Museot neuvottelevat painopisteistä ja tavoitteista Museoviraston kanssa. Tekniikan museon tallennuksen painopistealueet tarkistetaan strategiakausittain ja valtakunnallisille vastuumuseoille asetettuihin tavoitteisiin sitoen. Museo seuraa alansa kehitystä ja muutoksia aktiivisesti, jolloin myös painopistealueiden ulkopuolisia teemoja voidaan tarpeen mukaan tallentaa. Työssä apuvälineenä on Kokoelmakartta, jonka avulla voidaan myös seurata kulloinkin aktiivisen kartutuksen kohteena olevia kokoelmia. (LIITE2)

Museoiden valtakunnalliset tallennusvastuut on tallennussopimuksen allekirjoittaneiden museoiden kesken määritelty TAKO-verkoston www-sivuilla: <http://tako.nba.fi/tallennustyonjako/museot>. Museot raportoivat vuosittain tallennustehtävien mukaista kartuntaa, joka voi käsittää sekä nykydokumentoinnein ja dokumentoinnein tallennettua aineistoa ja kokoelmalahjoituksia.

Tekniikan museon valtakunnalliset tallennusvastuut (2021) ovat:

Aihealueessa 2 (Yksilö, yhteisö ja julkinen elämä):

2: Yhteiskunnan tekninen infrastruktuuri > Vesihuolto

2: Yhteiskunnan tekninen infrastruktuuri > Energiatekniikka

2: Yhteiskunnan tekninen infrastruktuuri > Maanmittaustekniikka

Aihealueessa 4 (Tuotanto, palvelut ja työelämä):

4: Graafinen teollisuus

4: Kaivosteollisuus

4: Kemianteollisuus

4: Metalliteollisuus > Konepajateollisuus

4: Metsäteollisuus > Puunjalostusteollisuus

4: Rakennusteollisuus

4: Robotiikka ja automaatio

4: Tietotekniikka ja tietojenkäsittely

Aihealueessa 5 (Viestintä, liikenne ja matkailu):

5: Viestintä > Radioamatöörit

5: Viestintä > Viestintä, tietoliikenne ja media

Tekniikan museon kokoelmahistorian alun kokoelmien määrän räjähtävän kasvun vuoksi kokoelmien kartuttaminen on ollut 1990-luvulta lähtien pääasiassa passiivista, sillä kahden ensimmäisen toimintavuosikymmenen aktiivisella ja passiivisella yleiskartunnalla on ollut omat työekonomiset seurauksensa. Kokoelmien laajuus, hallitsemattomuus ja luetteloimattomien esineiden suuri määrä ovat olleet vähäisen kokoelmahenkilöstön ongelma 1980-luvulta lähtien, jolloin varsinainen museoammatillinen kokoelmahallintatyö alkoi.

Passiivinen kartunta on sittemmin asetettu kriittisen tarkastelun alaiseksi, ja kokoelmatilojen rajallisuus ja digitointiasteen edistämisen puolesta ponnistelu johti lahjoitusten periaatteelliseen vastaanottosukuun vuosina 2010–2013, jonka jälkeen lahjoitusten vastaanotto on sidottu kriittiseen arviointiin kokoelmapoliittiseen ohjelman ja valtakunnallisen museoiden tallennustyönjaon tuella.

Kokoelmia kartutetaan aktiivisesti lähinnä nykydokumentoinnein ja dokumentoinnein. Resurssien mukaan toteutettavissa nykydokumentointihankkeissa kartutetaan kokoelmia keräämällä tietoa haastattelemalla, kuvaamalla ja muiden tallennusmetodien avulla. Näin on mahdollista tallentaa laajoja kokonaisuuksia tai konkreettisia kookkaita koneita tai laitteita ilman fyysistä esineen kokoelmiin liittämistä. Tekniikan museo on sitoutunut nykydokumentointeihin TAKO-verkoston kahdessa pääpoolissaan, pooli 4:ssä ja pooli 5:ssä. Aihealueina painottuvat pooli 4:n alojen mukaiset teollisuuden alat (metsä-, metalli-, kaivosteollisuus sekä peliala) keksintötoiminta ja viestintä.

3.2. LAHJOITUKSET

Tässä on kuvattu pääpiirteissään yksittäisen objektin läpikäymät vaiheet lahjoitustarjouksesta vastaanottoon ja säilytykseen. Lahjoitustarjous voi sisältää useita objekteja sekä oheisaineistoa kuten käyttöohjeita, teknisiä piirroksia, valokuvia. Lahjoituksen yhteydessä tehdään lahjoitussopimus Tekniikan museon ja lahjoittajan välillä kahtena kappaleena. Lahjoituksia ei oteta vastaan prosessin ohi. Museo ei ole velvollinen säilyttämään prosessin ohi tuotuja lahjoituksia tai sopimuksessa mainitsemattomia objekteja. Tekniikan museo ei tee kokoelmaostoja.

YHTEYDENOTTO JA LAHJOITUSTARJOUS

Lahjoittajia pyydetään ottamaan yhteyttä kokoelmapäällikköön sähköpostilla ja lähettämään mahdollisuuksien mukaan objektista tietoa sekä kuva liitteenä. Lahjoitustarjoukset käsitellään ja merkitään muistiin vastaanottopäätöksestä riippumatta.

ARVIOINTI

Ensisijaisesti kokoelman kartuttamisessa keskitytään tallennuksen painopistealueisiin, joita päivitetään siten, että ovat linjassa voimassa olevan tallennustehtävän ja museon strategian kanssa. Lahjoitustarjouksista tehdään kokonaisarvio arviointikriteerien perusteella. Vastaanottovaiheessa arviointikriteerit ovat käytännössä samat kuin poistoprosessissa käytettävät.

Lahjoitustarjouksen arviointiin vaikuttavat mm.:

- Kontekstitiedot ja objektin museoarvo arvioidaan tapauskohtaisesti Tekniikan museon näkökulmasta.
- Liittyykö objekti oleellisesti suomalaiseen tekniikan, teknologian tai teollisuuden ilmiöihin, keksintöihin tai innovaatioihin?
- Lisääkö objekti jo olemassa olevien kokoelmien arvoa tai sillä voi korvata jonkin jo olemassa olevan kokoelman osan?
- Onko objekti Tekniikan museon kokoelmapolitiikkaan ja tallennusvastuisiin kuuluva? Miten objekti suhteutuu museon olemassa olevaan kokoelmaan?
- Kuuluuko objekti ensisijaisesti jonkin muun museon valtakunnallisiin tallennusvastuisiin? Onko vastaavia objekteja muissa kokoelmissa?
- Objektin museoarvo, kunto ja hyödynnettävyys arvioidaan suhteessa siirto, säilytys- ja ylläpitoresursseihin.
- Miten objektia arvioidaan voitavan hyödyntää Tekniikan museon näyttelyissä tai tutkimuksessa?
- Voiko lahjoituksen vaihtoehtona olla objektin käytön tai prosessin dokumentointi?

PÄÄTÖKSENTEKO

Kokoelmapäällikkö ja tutkija tekevät arviointituloksen perusteella päätöksen lahjoituksen esittelystä museon toimitusjohtajalle tai hylkäävät lahjoitustarjouksen. Kirjallinen

lahjoitussopimus tehdään kahtena kappaleena. Lahjoitussopimuksen allekirjoittaa Tekniikan museon puolesta toimitusjohtaja.

KULJETUS JA VASTAANOTTO

Kuljetuskustannuksista ja aikatauluista sovitaan tapauskohtaisesti lahjoittajan kanssa. Tavallisesti lahjoittaja vastaa siirtokustannuksista.

LUETTELOINTI

Tekniikan museon kokoelmiin otetut objektit diarioidaan ja niille annetaan objektikohtainen TM numero. Kokoelmaobjektit kuvataan ja luetteloidaan kokoelmahallintajärjestelmään. Mikäli esteitä ole, objekti julkaistaan Finna- ja arjenhistoria.fi -palvelussa.

SUOJAUS JA SIIRTO SÄILYTYSTILAAN

Objektille valitaan tarvittava, asiallinen suojaustapa ja pakkausmateriaali ja pakataan turvallisesti. Säilytyspaikka määrätään sijoitussuunnitelman mukaisesti, tarvittaessa aihepiireittäin tai materiaaleittain.

3.3. TEKNIIKAN MUSEON KOKOELMA-, MATERIAALI- JA REKVI-SIITTALUOKAT

Tekniikan museossa kokoelmilla tarkoitetaan museokokoelmia (esineet, kuvat, arkisto ja kirjasto) ja museon opetuskokoelmaa. Näitä kaikkia hallinnoidaan kokoelmahallintajärjestelmän avulla. Materiaalit ja rekvisiitta määritellään luokiksi, ei kokoelmiksi.

Päätös kokoelmapoistosta tehdään museon sisäisissä siirroissa vain kerran esineen siirryessä museokokoelmista opetuskokoelmaan tai rekvisiitta- tai materiaaliluokkaan, joten kokoelmapoistoa valmistellessa ja päätöksiä tehtäessä on tärkeää olla tietoinen eri kokoelmiin ja luokkiin liittyvistä toimintaperiaatteista ja vastuista.

MUSEOKOKOELMAT

Museokokoelmia hallinnoi museon kokoelmahenkilökunta. Kokoelmiin voidaan liittää museon tallennusalueeseen kuuluvia objekteja. Kokoelmat kuvastavat suomalaista teknologiaperintöä ja/tai niiden on valtakunnallisessa TAKO- tallennustyönjaossa ilmoitettu kuuluvan Tekniikan museon tallennusvastuisiin. Museokokoelmia pyritään jalostamaan harkitsemalla sellaisten objektien poistamista, jotka eivät selkeästi sisälly tähän määritelmään. Museokokoelmia hallinnoidaan sähköisessä kokoelmahallintajärjestelmässä.

OPETUSKOKOELMA

Opetuskokoelman muodostaminen ja ylläpito on määritelty Tekniikan museon opetus-
kokoelmapolitiikassa. Kun objekti siirtyy opetuskokoelmaan, museokokoelmista poistet-
tuna tai suoraan lahjoituksena, sen hallinnoinnista vastaa jatkossa Tekniikan museon
yleisötyöstä vastaavat asiantuntijat. Päätökset siirroista museokokoelmista opetusko-
koelmaan tehdään yhteistyössä museolehtorin kanssa. Siirrot museokokoelmasta ope-
tuskokoelmaan pyritään pitämään maltillisina, sillä siirrot museon omien kokoelmien
välillä eivät ratkaise resurssipulaa: myös opetuskokoelmalle on varattava säilytystila ja
resursseja kokoelman ylläpitoon. Opetuskokoelmaa hallinnoidaan kokoelmahallintajär-
jestelmässä. Opetuskokoelmapolitiikassa on määritelty omat käytännöt poistojen suh-
teen.

REKVISIITTALUOKKA

Rekvisiittaluokan objektit eivät kuulu museon tallennusvastuiden piiriin ja niitä säilyte-
tään sellaisenaan pääosin näyttelyiden käyttöön. Rekvisiittaluokan objekteja voidaan
käyttää interiööreissä (esimerkiksi tallennusalueeseen kuulumattomat huonekalut, so-
misteet) tai havainnollistavina objekteina, jotka toimivat oleellisena osana esiteltävää
ilmiötä tai innovaatiota. Rekvisiittaluokan objekteja voidaan harkintaa käyttäen muun-
taa vastaamaan kutakin käyttötarkoitusta.

Kun objekti siirtyy rekvisiittaluokkaan, museokokoelmista poistettuna tai suoraan, sen
hallinnoinnista vastaa jatkossa Tekniikan museon elämys- ja oppimistiimi ja museomes-
tari. Päätökset siirroista museokokoelmista rekvisiittaluokkaan tehdään yhteistyössä
museon elämys- ja oppimistiimin ja museomestarin kanssa. Rekvisiittaluokasta voidaan
pitää kirjaa, mutta sitä ei hallinnoida kokoelmahallintajärjestelmässä. Mikäli rekvisiitta-
luokkaan kuuluva objekti on peräisin museokokoelmasta, siihen liittyvät tiedot säilyvät
kokoelmahallintajärjestelmässä. Rekvisiittaluokan esineiden poistoissa ei käytetä eril-
listä poistoprosessia.

MATERIAALILUOKKA

Materiaaliluokassa voi olla askartelutarvikkeita, poistettujen kokoelmaobjektien osia tai
purettavaksi tarkoitettuja poistettuja kokoelmaobjekteja. Materiaalia hyödynnetään
yleisöpalveluissa ja näyttelyissä. Materiaaliluokan poistoja käsitellään kierrätettävänä
jätteenä.

Kun objekti siirtyy materiaaliluokkaan, museokokoelmista poistettuna tai suoraan, sen
hallinnoinnista vastaa jatkossa Tekniikan museon yleisötyötiimi. Päätökset siirroista

museokokoelmista materiaaliluokkaan tehdään yhteistyössä yleisötyöstä vastaavan kollegan kanssa.

3.4. DIGITOINTISUUNNITELMA

Tekniikan museossa kokoelmien digitoinnilla tarkoitetaan kokoelmien luettelointia kokoelmahallintajärjestelmään ja esineen tai kuvan digitaalista valokuvaamista ja säilyttämistä sähköisesti. Uudet kokoelmalahjoitukset diarioidaan, luetteloidaan ja digitoidaan lahjoituksen vastaanottamisen jälkeen. Kokoelmaobjekteja voidaan digitoida täydentävän luetteloinnin yhteydessä takautuvasti. Takautuva kokoelmakokonaisuuksien digitointi tapahtuu yleensä hankkeiden yhteydessä ja resurssisyistä vain harvakseltaan kokoelmatyön rutiinien ohessa.

Objektit digitoidaan luetteloinnin yhteydessä kuvaamalla tai skannaamalla. Uusi luettelointi sisältää ajantasaisen digitoinnin. Esineistä ja kuvista tallennetaan luetteloinnin yhteydessä vähintään tunnistekuvat. Uudet digitoinnit pyritään myös julkaisemaan Finnassa ja Arjenhistoria.fi:ssa tapauskohtaisesti. Kuvien arkistoversio on TIFF 300dpi, josta muokataan tunnistekuva kokoelmahallintajärjestelmään (JPEG). Esineistä on pääasiassa JPEG-tunnistekuvat. Tarvittaessa voidaan erityisesti kuvia digitoida uudelleen, mutta esineitä vain tapauskohtaisesti.

Tekniikan museon tavoitteena on strategiansa mukaan lisätä kokoelmien saavutettavuutta. Digitoitujen kokoelmien avaaminen Finnassa ja Arjenhistoria.fi on tavoitteen saavuttamiseksi oleellista. Vuonna 2021 tavoitetta tukemaan vuonna kootaan Tekniikan museon digitointipolitiikka, joka sisältää periaatteet kokoelma-aineistojen digitointiin, julkaisuun, käyttöön ja lisensointiin. Resurssit ovat ratkaiseva tekijä myös digitoinnin edistämisessä, ja sen vuoksi museon on hankittava ulkopuolista rahoitusta hankkeisiin, joissa voidaan edistää kokoelmien saavutettavuutta.

3.5. POISTOPOLITIikka

Tekniikan museossa on tehty perusteluja ja dokumentoituja kokoelmapoistoja 2000-luvun aikana ja ensimmäinen kirjattu kokoelmia koskeva poistopolitiikka otettiin käyttöön vuonna 2014. Poistopolitiikka on kirjattu ohjenuoraksi esinekokoelmista tehtäviä poistoja varten, mutta se on osittain sovellettavissa myös muille kokoelmille (kuvat, kirjat, arkisto). Kokoelmapoistopolitiikka noudattaa ICOMin museotyön eettisiä sääntöjä.

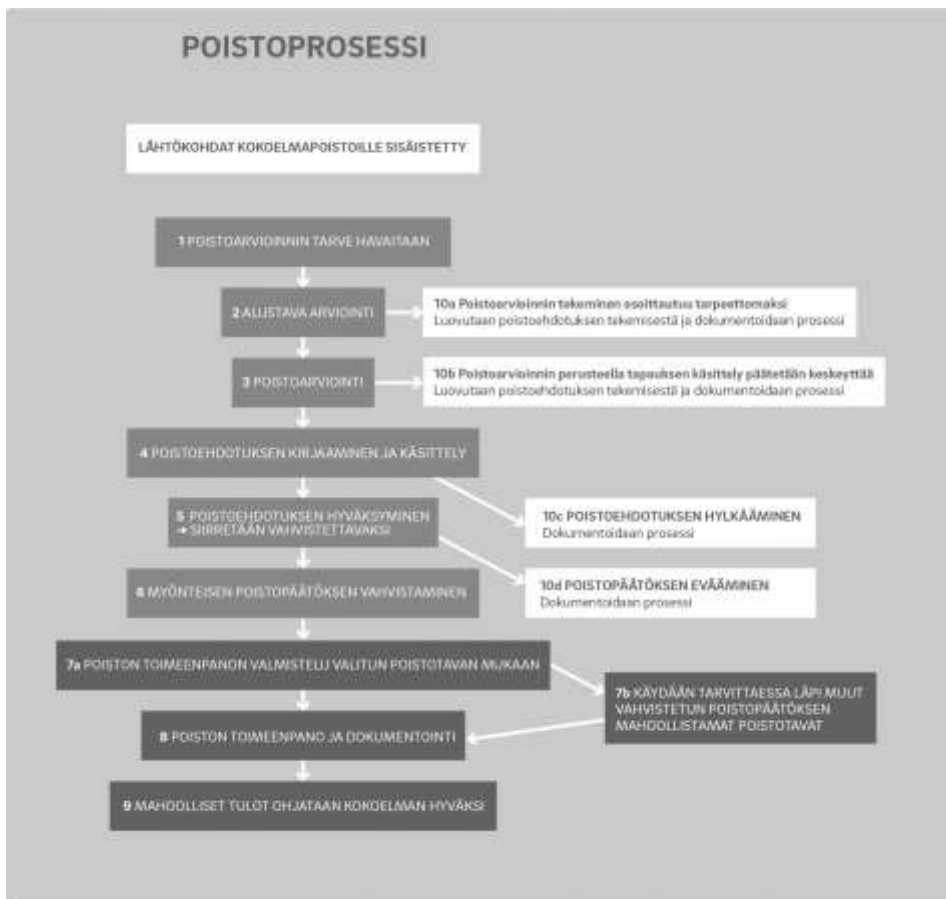
Tekniikan museon kokoelmapoistopolitiikka sisältää kokoelmapoistoprosessin kuvauksen, arviointikriteerien määrittelyn ja niiden kokonaisarvioon perustuvan arvoluokituksen, jonka avulla kokoelmapoistoprosessissa määritellään, minkälaiset poistotavat ovat kullekin objektille mahdollisia. Myös poistotapojen ensisijaisuus on määritelty kokoelmapoistopolitiikassa. Lisäksi esitellään Tekniikan museon kokoelmat (museokokoelmat ja opetuskokoelma) ja materiaaliluokat (rekvisiitta, materiaali) ja niihin liittyvät toimintaperiaatteet ja vastuut.

Kokoelmapoistojen periaatteita ja prosessia on kehitetty edelleen Kulttuurihistoriallisten museoiden kokoelmapoistojen hyvät käytännöt -hankkeessa yhteistyössä Helsingin kaupunginmuseon ja Tampereen museoiden kanssa 2014–2015. Tekniikan museon poistopolitiikka mukailee Kokoelmapoistojen hyvät käytännöt -yhteishankkeessa (2015) kirjattua periaatteita, poistoprosessia, arviointikriteereitä ja poistotapoja. Poistoprosessin arvoluokitus on Tekniikan museon oma.

Tekniikan museossa kokoelmapoistoilla tarkoitetaan kaikkia siirtoja pois Tekniikan museon museokokoelmista. Kokoelmapoistolla voidaan tarkoittaa sisäisiä siirtoja Tekniikan museon opetuskokoelmaan tai materiaali- ja rekvisiittaluokkaan, siirtoja muille toimijoille (ensisijaisesti muille ammatillisille museoille), sekä hävittämistä. Kokoelmapoistoprosessissa käsitellään vain museo objekteja. Lahjoitusten mukana tulleet sopimuksessa määrittelemättömät ylimääräiset objektit eivät ole museo-objekteja.

Tässä yhteydessä on kuvattu pääpiirteissään poistoprosessin kulku, arviointikriteerit, arvoluokat ja poistotavat.

POISTOPROSESSI

POISTON ARVIOINTIKRITEERIT

POISTOPROSESSIN ARVUOKITUS

Arviointikriteereiden avulla tehtävän kokonaisarvion avulla ja mahdolliset rajoitteet huomioiden esineelle annetaan arvoluokka, joka määrää mahdolliset poistotavat. Luokat S1 ja S2 ovat säilytysluokkia. Luokat P1 ja P2 ovat poistoluokkia.

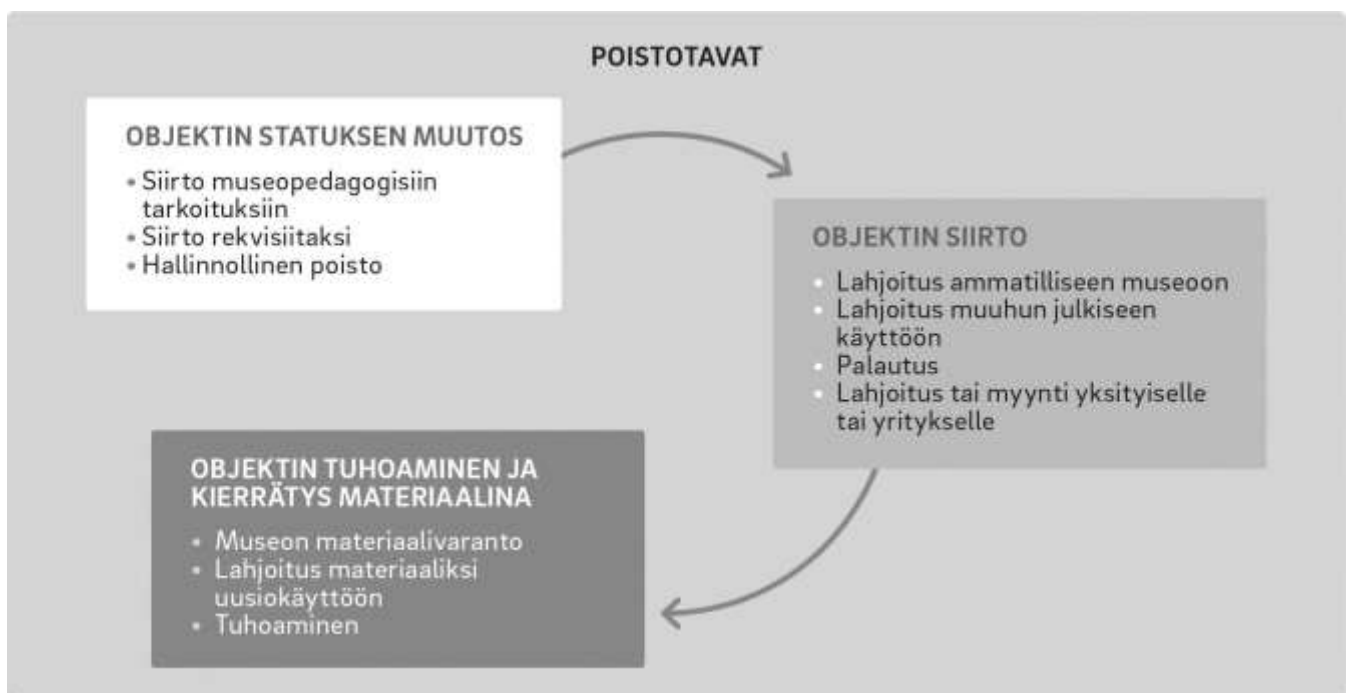
S1 Luokan esineet ovat ensisijaisesti museokokoelmassa säilytettäviä ja niitä ei poisteta.

S2 Luokan esineet ovat merkittäviä, mutta eivät välttämättä kuulu Tekniikan museon tallennusalueen ytimeen. S2-luokkaan kuuluvan objektin poistamisen edellytyksenä pidetään uutta sijoituspaikkaa toisessa ammatillisesti hoidetussa museossa. Mikäli objektille ei löydy vastaanottajaa, se säilytetään Tekniikan museon museokokoelmassa.

P1 Luokan esineet poistetaan Tekniikan museon kokoelmasta. P1-luokan objektien säilyttämiseen ei liity riskejä ja niitä voidaan kuntonsa puolesta tarjota muualle sellaisenaan tai hyödynnettäväksi materiaalina. Mikäli uutta sijoituspaikkaa tai hyödyntämistapaa ei löydy, objekti voidaan tuhota.

P2 Luokan objektit poistetaan Tekniikan museon kokoelmasta. Esimerkiksi todella huonon kunnon, selkeän puutteellisuuden tai muille kokoelmille tai terveydelle aiheutuvien riskien vuoksi objektia ei tarjota muuhun sijoituspaikkaan sellaisenaan. Mikäli objekti todetaan riskittömäksi, sen materiaalia ja osia voidaan hyödyntää. Mikäli hyödyntämistapaa ei löydy, objekti tuhoetaan.

POISTOTAVAT

Tekniikan museo ylläpitää kokoelmiaan yhteiskunnan ja sen kehityksen hyväksi (Tekniikan museon säätiön säännöt § 2). Kokoelmapoistot suoritetaan perustellusti sovitun politiikan ja poistoprosessin mukaisesti. Ensisijaisesti poistot ovat yksittäisten objektien tai kokonaisten kokoelmien siirtoja toiseen ammatillisesti hoidettuun museoon. Mikäli kokoelmapoistoista syntyy tuloja, ne käytetään museon kokoelmien ylläpitoon.

3.6. ARVIOINTI JA MITTARIT

Kokoelmatyön tuloksia seurataan ja arvioidaan vuositasolla. Tunnuslukuja raportoidaan muun muassa museon toimintakertomuksessa, TAKO tallennustyönjaon raportoinnissa ja Museoviraston ylläpitämässä museotilastossa. Käytössä olevat mittarit ovat:

- Vuoden kartunta (vastaanotetut kokoelmalahjoitukset ja muu kartunta)
- Kokoelmanhallintajärjestelmään luetteloidut objektit
- Kokoelmanhallintajärjestelmään digitoidut objektit
- Julkaistut objektit (Arjenhistoria.fi ja Finna -portaaleissa)
- Nykydokumentointien määrä
- Museon sisäiset palvelut: pystytetyt ja puretut näyttelyt objektimäärineen
- Lainat museosta ja museoon tulevat lainat
- Kokoelmatyön vapaaehtoistyönä tehdyt tunnit
- Tekniikan alan museopäivän osallistujamäärä
- Tekniikan alan erikoismuseokyselyt
- Asiantuntijatyö: tutkimus- ja selvitystehtävät museon ulkopuolelle
- Kokoelmapoistot

- TAKO-yhteistyö: kokoukset valtakunnallisella ja poolien tasolla, tehdyt nykydokumentoinnit (poolityöskentelyn ja työryhmien tehtävien kehittyessä myös yhteisten hankkeiden määrä ja saatu rahoitus)
- Saatu rahoitus vs. tulokset

Lisäksi on asiantuntija-, tiedotus- ja neuvontatyötä, jota on vaikea mitata määrällisesti, kuten yhteydenotot sähköpostilla ja puhelimitse.

3.7. KOKOELMATIIMI

Tekniikan museon kokoelmatyöstä vastaa kokoelmatiimi, johon kuuluvat kokoelmapäällikkö, kaksi tutkijaa, museomestari sekä määräaikaisina projektiperusteisesti yksi tai useampi projektitutkija tai projektityöntekijä. Kokoelmatiimiä avustavat tarvittaessa elämys- ja oppimistiimin ja palvelutiimin kollegat. Kokoelmapäällikkö vastaa kokoelmatoinnasta ja raportoi Tekniikan museon toimitusjohtajalle. Kokoelmatyöhön käytettävät resurssit muodostuvat pääsääntöisesti henkilökunnan henkilöstökustannuksista ja vuosittaisesta kokoelmatoinnin budjetista. Kokoelmatyötä edistetään myös hankkeissa, joihin hankitaan ulkopuolinen rahoitus.

Kokoelmatyön päätöksentekoprosessista vastaa kokoelmapäällikkö. Päätöksistä keskustellaan kokoelmatiimin palaverissa, jossa käsitellään esimerkiksi lahjoitustarjoukset ja päätetään vastaanotettavista objekteista. Museon toimitusjohtaja tekee virallisen hyväksymispäätöksen allekirjoittamalla lahjoitussopimuksen. Palaverissa käydään läpi ajankohtaiset ja tulevat työt ja päätetään tarvittavista toimenpiteistä. Museon toimitusjohtaja päättää kokoelmatyön resursseista strategisten painopisteiden mukaisesti.

KOKOELMAPÄÄLLIKKÖ

Hallintovastuu: tiimin henkilöstöhallinto ja johto, museon johtoryhmätyöskentely, kokoelmatyön hankkeistaminen ja projektien valvonta, lahjoitustarjous-, lainapäätösten (museoon ja museon ulkopuolelle) ja poistopäätösten valmistelu ja esittely museonjohtajalle, valtakunnallinen museotyö, TAKO-yhteistyö ja työryhmät, kokoelmatyön suunnittelu ja kehittäminen tiimissä, kokoelmien palvelut, vakuutukset, tilakysymykset, ulkoa ostettavien kokoelmatyöhön liittyvien palvelujen kilpailutus, logistiikka

TUTKIJAT

Kokoelmanhallintajärjestelmä (Akseli, Arjenhistoria.fi, Finna): ylläpito ja kehittäminen, alakokoelmat, asiakastyö, esinetyö (vastaanotto, luettelointi, tutkimus, säilytystilat), kuvakokoelmat, talkootöiden koordinointi, näyttelyiden kokoelmatyö, kokoelmatyön suunnittelu ja kehittäminen tiimissä.

MUSEOMESTARI

Museomestarin tehtävät

PROJEKTITUTKIJA(T)

Projektien suunnittelu ja toteutus, kokoelmatyön suunnittelu ja kehittäminen tiimissä.

PROJEKTIEKSIKÖN KOKOELMATYÖN TEKIJÄ(T)

Projektien mukaiset työt, kokoelmatyön toteuttaminen tiimissä.

4. TOIMITILAT

Monen muun museon tapaan Tekniikan museo sijaitsee tiloissa, joita ei alun perin ole suunniteltu museokäyttöön. Museo on vuokralla Helsingin kaupungin omistamissa vanhoissa vesilaitosrakennuksissa ja suodatinhalleissa, jotka sijaitsevat Vantaanjoen suulla Helsingin syntysijoilla. Museon osoite on Viikintie 1, 00560 Helsinki. Museolla on myös varastotilaa vuokrattuna Karkkilassa ja Jyväskylän Kanavuoressa. Pitkät välimatkat vaikeuttavat kokoelmatyötä. Tekniikan museolla on suuri tarve museon toimitilojen ulkopuoliselle kokoelmakeskukselle.

4.1. TYÖSKENTELYTILAT

Tekniikan museon kokoelmatyöskentelytilat sijaitsevat useassa eri pisteessä. Kokoelmaosaston toimistotilat ja digitointipisteet ovat entisessä vesilaitoksen pikasuodatushallin (A-hallin) yläkerrassa. Esineisiin ja kokoelmatoimintaan liittyvät dokumentit, jotka muodostavat kokoelma-arkiston, on sijoitettu kokoelmatiimin toimistotiloihin.

Esineiden vastaanottotila on museon Punatiilihallissa, mikäli lahjoitus on mitoiltaan ja painoltaan sellainen, että se voidaan ottaa vastaan Viikintie 1:ssä. Kookkaat esineet otetaan vastaan suoraan säilytystiloihin. Saman rakennuksen alakerrassa sijaitsevat myös esineiden käsittelyyn, kuvaamiseen ja luettelointiin varatut tilat sekä museon talkoolaisien käyttöön tarkoitettut työskentelytilat.

4.2. ESINESÄILYTYSTILAT

Museon esinesäilytystilat sijaitsevat kolmessa paikassa: museon näyttelyhallien kellarikerroksessa yhteensä lähes 1000 m², Karkkilan entisen valimon alueella olevassa varastohallissa kahdessa kerroksessa yhteensä 815 m², Jyväskylän Kanavuoressa 270 m².

Museorakennuksien ulkopuolella sijaitsevien varastojen käyttö ja huolto järjestetään niin, että ainakin kaksi kertaa vuodessa voidaan tarkistaa esineiden tilanne ja suorittaa tarpeelliset toimenpiteet:

- Suojauksen tarkistaminen
- Olosuhteiden tarkistaminen
- Mahdollisten vahinkojen kartoittaminen

- Tarvittaessa valokuvaaminen ja hoitotoimenpiteet

Karkkilassa säilytystilat ovat kahdessa kerroksessa: ylempi on museovarastoksi sanerattu ilmastointi- ja kosteusolosuhteiltaan säädelytila, jossa säilytetään muun muassa Konttoritekniikan ja Viestintä, tietoliikenne ja media -kokoelman esineistöä. Alakerrassa on kaksi erillistä säilytystilaa, joista isompaan avaraan säilytystilaan on talletettu esimerkiksi graafisen alan suurikokoisia laitteita. Pienempään erilliseen tilaan on tuotu lähinnä isohkoja kotitaloustekniikan esineitä. Lisäksi Tekniikan museolla on varastotilaa Jyväskylän Kanavuorella, jossa säilytetään mm. Graafisen teollisuuden kokoelmaesineitä ja kookkaita atk-laitteita, jotka kuuluvat Tietotekniikan ja tietojenkäsittelyn kokoelmaan.

Säilytystilojen hyllyt on numeroitu ja tiloista on laadittu sijoittelukartat lattiapaikoittain, koska esineitä on lisäksi sijoitettu kuormalavoille ja muille korokkeille lattiatilaan. Varastojen olosuhdevalvonta on käytössä vain Karkkilan yläkerran säilytystilassa, jossa on sekä lämpö- että kosteusolosuhdevalvonta. Muut varastotilat Karkkilassa ovat normaaleja lämpimiä varastoja, joissa olosuhteet ovat kohtuulliset. Automaattinen lämpö- ja kosteusolosuhderegisteröinti on käytössä, mutta tällä hetkellä olosuhteisiin ei ole mahdollista vaikuttaa, vain seurata.

4.3. VALOKUVAKOKOELMIEN SÄILYTYS

Valokuvien säilytystila on järjestetty museokiinteistön ns. välivarastoon Punatiilihallissa, jossa on paloturvakaapit toistaiseksi vain luetteloiduille valokuville. Olosuhteet eivät ole säädeltävissä, vain seurattavissa.

4.4. KIRJASTO- JA ARKISTOTILAT

Museon kirjasto- ja arkistotilat sijaitsevat kolmessa erillisessä tilassa: Punatiilihallin pohjoispäädyn kirjastohuoneessa, ns. välivarastossa BC-hallin kellarin ja näyttelyhallin välissä, sekä ns. Jauhaisen huoneessa A-hallin eteläpäädyssä. Olosuhteet eivät ole säädeltävissä, vain seurattavissa.

5. TEKNIIKAN MUSEON KOKOELMAPOLITIikka TULEVAISUUDESSA

Tekniikan museon ensimmäinen kirjattu kokoelmapolitiikka otettiin käyttöön syksyllä 2014. Sitä päivitetään tarvittaessa tai kahden vuoden välein. Museon kokoelmatyö on ollut jatkuvassa muutoksessa viime vuosien perusnäyttelyuudistusten vuoksi. Jatkossa kokoelmien säilytystilakysymykset sekä kokoelmatyötilojen uudelleenjärjestelyt ovat tärkeimpiä ratkaistavia asioita.

Hallitut, dokumentoidut ja perustellut kokoelmapoistot tulevat entistä keskeisemmäksi kokoelmatyön metodiksi. Poistot toteutetaan kokoelmanhoidollisien ja talousresurssien vaatimusten mukaisesti kokoelmien parhaaksi. Kun rönsyt ja ”varmuuden vuoksi” tallennetut esineet karsitaan pois ja saadaan parhaassa tapauksessa sijoitettua johonkin relevantimpaan museokokoelmaan, pystytään vähät resurssit keskittämään paremmin jäljelle jääviin kokoelmiin.

Kokoelmatyössä kiinnitetään 2020-luvulla entistäkin tiiviimmin huomiota Tekniikan museon missioon ja strategiaan. Kokoelmissa tehtävä työ linkitetään osaksi museon kokonaisvaltaisia strategisia tavoitteita. Vuonna 2019 museo kehittää osaamistaan muun muassa yhteiskehittämisen saralla, joten tulevaisuudessa sillä voi odottaa olevan roolinsa myös kokoelmapolitiikassa.

Julkaisussa käytetyt kaaviot:

Kokoelmapoistojen hyvät käytännöt. Emilia Västi & Minna Sarantola Weiss (toim.). Suomen museoliiton julkaisuja 65. Suomen museoliitto 2015.

LIITE 1 KOKOELMAKARTAN JOHDANTO

TEKNIIKAN MUSEON KOKOELMAKARTAN JOHDANTO

Päivitettävä kokoelmakartta on dynaaminen työkalu, joka tarjoaa yleiskatsauksen kokoelmien sisältöön ja painopisteisiin. Karttaa vastaavaa kokoelmajakoa käytetään museon kokoelmahallintajärjestelmässä. Karttaa voidaan hyödyntää esimerkiksi perehdytyksessä, kartunnan suunnittelussa, hankesuunnittelussa sekä TAKO tallennus- ja kokoelmayhteistyöverkoston museoille ja yleisölle suunnatuissa esittelyissä.

Vuonna 2018 erilliskokoelmien jakoa ja nimeämistä on päivitetty vastaamaan paremmin kokoelmien tunnettua sisältöä ja voimassa olevaa kokoelmapolitiikkaa. Luokittelun lähtökohtina ovat varhainen jako museotoimikuntiin (ks. Liite) ja 1990-luvulla laadittu luokituslista. Vuoden 2018 päivityksessä joitakin luokituslistan pääluokkia on yhdistetty ja joitakin jaettu erillisiksi kokonaisuuksiksi. Lisäksi on nimetty muutamia uusia kokoelmia. Kokoelmajako on laadittu esinekokoemalähtöisesti, mutta listatut kokoelmat voivat esineiden lisäksi sisältää myös muita aineistoja, kuten kuva- ja arkistoeriä.

Luetteloinnissa jokainen objekti liitetään yhteen erilliskokoelmaan. Mikäli objekti ei tunnustasi kuulu henkilön, yhdistyksen tai yrityksen mukaan nimettyihin erilliskokoelmiin (A), sopiva kokoelma pyritään valitsemaan aihealueisiin perustuvista erilliskokoelmista (B), joita on ryhmitelty erikoisaloihin, teollisuuteen ja infrastruktuuriin liittyvin jakoperiaattein. Yksittäinen objekti saattaa sopia useampaan kokoelmaan, sillä kokoelmarajat ovat osin häilyvät. Valinta tehdään arvioimalla objektin ensisijainen merkitys Tekniikan museon kokoelmissa. Jos sopivaa kokoelmaa ei löydy, objekti merkitään ryhmästä C löytyvään luokkaan "Muut kokoelmat". Sekä yksittäisen objektin kokoelmavalintaa että laajempaa kokoelmajakoa voidaan tarkistaa ja päivittää myös jatkossa. Osiossa C esitellään kokoelmahallintajärjestelmän *Kokoelmat*-valikon muut luokat, joita ovat mm. opetuskokoelma ja lahjoitustarjoukset. Lopuksi esitellään kokoelmahallintajärjestelmään liitetyt yhteistyökumppaneiden alakokoelmat (D).

A Henkilö-, yhdistys- ja yrityskokoelmat (8 kpl)

B Kokoelmat aihealueittain (25 kpl)

C Muut luokat kokoelmahallintajärjestelmässä (7 kpl)

D Ulkopuoliset alakokoelmat (2 kpl)

Henkilö-, yhdistys ja yrityskokoelmien (A) sekä aihealueittain jaettujen kokoelmien (B) julkiset kuvailut ovat saatavilla valtakunnallisen TAKO tallennus- ja kokoelmayhteistyö-verkoston yhteisessä kokoelmakartta-palvelussa.

LIITE 2 KOKOELMAKARTAN KOKOELMAJAKO JA KARTUNTA

TEKNIIKAN MUSEON KOKOELMAKARTAN KOKOELMAJAKO JA KARTUNTATAVAT (2018)

Liikennevalo kuvaa kartuntatapaa. Kokoelmien B kartuntamerkintää voidaan päivittää museon ajankohtaisia hankkeita ja tallennuspainopisteitä vastaavaksi. Ryhmän A kokoelmat pysyvät pääosin suljettuina, koska useimmat niistä perustuvat rajattuihin lahjoituseriin.

- ◆ kartutetaan aktiivisesti/ tallennuksen painopistealue
- ◆ karttuu pääosin passiivisesti
- ◆ suljettu/ karttuu ainoastaan poikkeustapauksissa
- ◆ kartuntasuunnitelman ulkopuolella

A Henkilö, yhdistys- ja yritys- kokoelmat

- ◆ ABB Strömberg -kokoelma
- ◆ Elisan kuvakokoelma
- ◆ Eric Tigerstedt -kokoelma
- ◆ Fingridin kokoelma
- ◆ Gunnar Anderssonin kokoelma
- ◆ Nokia Datasiirto -kokoelma
- ◆ Olavi Lindénin kokoelma
- ◆ Suomen Teknillisen Museoyhdistyksen kokoelma

B Erilliskokoelmat aihealueittain

- ◆ Elokuva
- ◆ Energiatekniikka
- ◆ Graafinen teollisuus
- ◆ Ilmatiede ja ympäristöntutkimus
- ◆ Innovaatiot, ilmiöt ja toimijat
- ◆ Kaivosteollisuus ja metallien perusteollisuus

- ◆ ? Kemia ja luonnontieteiden menetelmät ja välineet
- ◆ ? Kemianteollisuus
- ◆ ? Konepajatekniikka
- ◆ ? Konttoritekniikka
- ◆ ? Kotitaloustekniikka
- ◆ ? Koulutus ja oppiminen
- ◆ ? Maanmittaustekniikka
- ◆ ? Metalliteollisuus
- ◆ ? Metsäteollisuus
- ◆ ? Radioamatöörit
- ◆ ? Rahanvalmistus
- ◆ ? Rakennustekniikka
- ◆ ? Robotiikka ja automaatio
- ◆ ? Sokeriteollisuus
- ◆ ? Tietojenkäsittely ja tietotekniikka
- ◆ ? Valokuvaus
- ◆ ? Vesihuolto
- ◆ ? Viestintä, tietoliikenne ja media
- ◆ ? Voimakoneet

C Muut luokat kokoelmahallintajärjestelmässä

- ◆ ? Muut kokoelmat
- ◆ ? Opetuskokoelma
- ◆ ? Poistoluokka
- ◆ ? Rekvisiittaluokka
- ◆ ? Tekniikan museon dokumentoinnit
- ◆ ? Tekniikan museon lahjoitustarjoukset
- ◆ ? Tekniikan museon kokoelmaesineitä (kuvakokoelma)

D Alakokoelmat

- ◆ ? Fingrid kuvakokoelma
- ◆ ? Maalarimuseo

LIITE 3 TEKNIIKAN MUSEON KOKOELMAPALVELUHINNASTO 2019-

Kuvapalvelu ja kuvauksiin liittyvä asiantuntijatyö

Kuvapalvelu arjenhistoria.fi:n kautta	15 €
Kuvapalvelu muut	15 € ja 40 € asiantuntijatyö
Kokoelmakuvausluvut ja asiantuntijapalvelu	40 € / alkava tunti
Digitointipalvelu	40 € / alkava tunti
Kokoelmakuvien kaupallinen käyttö	150 €

Museon aukioloaikojen ulkopuolella näyttelytilojen avausmaksu kokoelmakuvauksia varten arkena 75 €/h ja viikonloppuna 100 €/h.

Asiantuntija on aina läsnä museolla tapahtuvissa kokoelmakuvauksissa.

Kokoelmalainat

Vaativat asiantuntijatehtävät lainojen yhteydessä 40 €/h

Hinnasto on voimassa toistaiseksi